

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
MOLDOVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
S U S I T A R I M A S
DĖL BENDRADARBIAVIMO IR ABIPUSĖS PAGALBOS
EKSTREMALIŲJŲ SITUACIJŲ PREVENCIJOS IR LIKVIDAVIMO
SRITYJE

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Moldovos Respublikos Vyriausybė, toliau – Šalys,

laikydamosi Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Moldovos Respublikos asociacijos susitarimo nuostatų;

vadovaudamosi 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr.1313/2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo;

pripažindamos, kad bendradarbiavimas ekstremaliųjų situacijų prevencijos ir likvidavimo srityje prisidės prie abiejų valstybių gerovės ir saugumo;

suvokdamos pavojų, kurį ekstremaliosios situacijos kelia abiem valstybėms;

pažymėdamos keitimosi moksline ir technine informacija ekstremaliųjų situacijų prevencijos ir likvidavimo srityje abipusę naudą;

atsižvelgdamos į ekstremaliųjų situacijų, kurios negali būti likviduotos vienos Šalies pajėgomis ir priemonėmis, galimybę ir būtinumą abiem valstybėms imtis koordinuotų veiksmų, siekiant užkirsti kelią ekstremaliosioms situacijoms ir jas likviduoti,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Sąvokos

Šiame Susitarime vartojamos sąvokos:

- a) **įgaliotoji institucija** – institucija, kurią paskiria kiekviena iš Šalių vadovauti veiklai, susijusiai su šio Susitarimo įgyvendinimu, ir ją koordinuoti;
- b) **pagalbos prašančioji Šalis** – Šalis, kuri prašo kitos Šalies atsiųsti pavienius ekspertus, pagalbos teikimo grupes, įrangą ir pagalbai skirtas medžiagas;
- c) **pagalbą teikiančioji Šalis** – Šalis, kuri patenkina kitos Šalies prašymą atsiųsti pavienius ekspertus, pagalbos teikimo grupes, įrangą ir pagalbai skirtas medžiagas;
- d) **pavienis ekspertas** – tam tikros srities specialistas, siunčiamas į pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritoriją suteikti jai pagalbos;
- e) **pagalbos teikimo grupė** – pagalbą teikiančiosios Šalies organizuota specialistų (ekspertų) grupė, skirta pagalbai teikti ir turinti reikalingą įrangą;
- f) **ekstremalioji situacija** – padėtis, susidariusi tam tikroje teritorijoje dėl avarijos, pavojingo gamtos reiškinių, katastrofos, stichinės ar kitokios nelaimės, pareikalavusi ar galinti pareikalauti žmonių aukų, padariusi ar galinti padaryti žalos žmogaus sveikatai arba aplinkai, taip pat didelių materialinių nuostolių ir sutrikdžiusi ar galinti sutrikdyti žmonių gyvybinės veiklos sąlygas;
- g) **ekstremaliosios situacijos zona** – teritorija, kurioje susidarė ekstremalioji situacija;
- h) **ekstremaliosios situacijos prevencija** – visuma iš anksto organizuojamų priemonių, skirtų ekstremaliosios situacijos atsiradimo rizikai, kiek įmanoma, sumažinti, taip pat žmonių sveikatai apsaugoti, susidariusiai žalai aplinkai ir materialiniams nuostoliams sumažinti;
- i) **ekstremaliosios situacijos likvidavimas** – gelbėjimo ir kiti neatidėliotini darbai, atliekami susidarius ekstremaliajai situacijai ir skirti žmonių gyvybei gelbėti ir jų sveikatai apsaugoti, žalai aplinkai ir materialiniams nuostoliams mažinti, taip pat ekstremaliosios situacijos zonos lokalizuoti ir jai būdingų pavojingų veiksnių poveikiui nutraukti;
- j) **gelbėjimo darbai** – veiksmai, kurių tikslas – gelbėti žmones, materialines ir kultūrines vertybes, apsaugoti aplinką ekstremaliosios situacijos zonoje, lokalizuoti ekstremaliąją situaciją ir nuslopinti arba, kiek įmanoma, sumažinti jai būdingų pavojingų veiksnių poveikį;
- k) **įranga** – medžiagos, techniniai įrenginiai ir transporto priemonės, pagalbos teikimo grupės įranga ir pagalbos teikimo grupės narių asmeninis inventorių;

l) **pagalbai skirtos medžiagos** – materialinės priemonės, skirtos išdalyti gyventojams, nukentėjusiems dėl ekstremaliosios situacijos;

m) **trečiosios valstybės** – valstybės, kurių vyriausybės nėra šio Susitarimo Šalys.

2 straipsnis

Susitarimo objektas

Šiuo Susitarimu reglamentuojami bendradarbiavimo ir abipusės pagalbos teikimo ekstremaliųjų situacijų prevencijos ir likvidavimo srityje klausimai.

3 straipsnis

Įgaliotosios institucijos

1. Šalių įgaliotosios institucijos yra:

- a) Lietuvos Respublikoje – Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija;
- b) Moldovos Respublikoje – Moldovos Respublikos vidaus reikalų ministerija.

2. Šalys, paskyrusios kitas įgaliotąsias institucijas arba pakeitusios esamų įgaliotųjų institucijų pavadinimus, raštu praneša apie tai viena kitai diplomatiniais kanalais.

4 straipsnis

Bendradarbiavimo formos

Bendradarbiavimas pagal šį Susitarimą apima:

- a) Šalių įgaliotųjų institucijų bendradarbiavimo užtikrinimą, įskaitant priemones, susijusias su pagalbos teikimu trečiosioms valstybėms likviduojant ekstremaliąsias situacijas;
- b) ekstremaliųjų situacijų prognozavimą ir jų padarinių įvertinimą;
- c) suinteresuotų valstybės institucijų bendradarbiavimo ekstremaliųjų situacijų likvidavimo srityje organizavimą;
- d) priemonių, skirtų užkirsti kelią ekstremaliosioms situacijoms ir joms likviduoti, planavimą ir organizavimą;

e) bendradarbiavimą įvertinant pramoninių avarių, katastrofų ir stichinių nelaimių sukeltos galimos taršos riziką aplinkai ir gyventojams;

f) mokslo ir tiriamųjų projektų bendrą planavimą, rengimą ir įgyvendinimą, keitimąsi moksline ir technine literatūra ir tiriamųjų darbų rezultatais;

g) keitimąsi informacija, susijusia su ekstremaliųjų situacijų prevencija ir likvidavimu, periodiniais leidiniais, metodine ir kita literatūra, vaizdo ir fotografine medžiaga;

h) bendrų konferencijų, seminarų, darbo pasitarimų, mokymo, pratybų ir specializuotų parodų organizavimą;

i) bendrų publikacijų ir pranešimų rengimą;

j) specialistų rengimą pagal Susitarimą Šalių valstybių mokymo įstaigose, stažuotojų, dėstytojų, mokslininkų ir specialistų mainus;

k) kitą veiklą, dėl kurios susitaria Šalių įgaliotosios institucijos ekstremaliųjų situacijų prevencijos ir likvidavimo srityje.

5 straipsnis

Pagalbos likviduojant ekstremaliasias situacijas teikimas

1. Pagalba teikiama remiantis rašytiniu prašymu, kuriame pagalbos prašančioji Šalis pateikia informaciją apie ekstremaliosios situacijos pobūdį, nurodo reikalingos pagalbos rūšį ir mastą:

- vieta, laikas, ekstremaliosios situacijos pobūdis ir mastas, dėl ekstremaliosios situacijos susidariusi padėtis paveiktoje teritorijoje;

- kokių priemonių imtasi, kiek ir kokios pagalbos prašoma, kokia pagalba yra prioritetinga;

- kada tikimasi sulaukti pagalbos, kurie valstybės sienos perėjimo punktai arba kitos valstybės sienos kirtimo vietos rekomenduojami;

- informacija apie pagalbos pasitikimo vietas;

- pagalbos priėmimą koordinuojančios institucijos ar asmens kontaktiniai duomenys, kita svarbi informacija.

2. Šalis, gavusi pagalbos prašymą, per kuo trumpesnę laiką jį išnagrinėja ir praneša pagalbos prašančiajai Šaliai apie pagalbos teikimo galimybes, mastą ir sąlygas.

3. Pagalba ekstremaliųjų situacijų likvidavimo srityje teikiama siunčiant pagalbos teikimo grupes ar pavienius ekspertus, pagalbai skirtas medžiagas arba kita prašoma forma.

6 straipsnis

Ekstremaliųjų situacijų likvidavimo darbų koordinavimas

1. Pagalbą teikiančiosios Šalies pagalbos teikimo grupių veiksmus koordinuoja pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotoji institucija per šių grupių vadovus.

2. Pagalbos teikimo grupės ar pavieniai ekspertai siunčiami atlikti gelbėjimo ir kitų neatidėliotinų darbų ekstremaliosios situacijos zonoje.

3. Pagalbos prašančioji Šalis informuoja pagalbos teikimo grupių vadovus ar pavienius ekspertus apie padėtį ir prireikus paskiria šioms grupėms ar paviniams ekspertams vertėjus ar ryšių palaikymo pareigūnus ir ryšio priemones, taip pat užtikrina saugumą, nemokamą medicinos pagalbą.

4. Pagalbos teikimo grupes ar pavienius ekspertus gyvybės ir sveikatos draudimu apdraudžia pagalbą teikiančioji Šalis.

5. Pagalbos teikimo grupės privalo turėti pakankamai įrangos, kad galėtų veikti savarankiškai 72 valandas nuo atvykimo į ekstremaliosios situacijos zoną. Pasibaigus atsargoms, pagalbos prašančioji Šalis savo lėšomis aprūpina nurodytas grupes jų tolesniam darbui reikalingomis priemonėmis.

7 straipsnis

Pagalbos teikimo grupių ar pavienių ekspertų valstybės sienos kirtimo sąlygos ir jų buvimo pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijoje režimas

1. Kad būtų užtikrintas efektyvumas ir operatyvumas, gelbėjimo grupės nariai ar pavieniai ekspertai, vykstantys teikti pagalbos, valstybės sieną kerta supaprastinta tvarka per tarptautiniam susisiekimui skirtus sienos perėjimo punktus.

2. Pagalbos prašančioji Šalis skiria atsakingą instituciją vidaus ir, pagal galimybes, kaimyninės šalies, per kurią vykstama tranzitu, sienos kirtimo procedūroms palengvinti.

3. Pagalbą teikiančioji šalis teikia reikalingą informaciją ir duomenis atsakingajai institucijai prieš gelbėjimo grupės ar pavienių ekspertų atvykimą į valstybės ar kaimyninės tranzito šalies sienos perėjimo punktą sienos kirtimo procedūroms palengvinti.

4. Gelbėjimo grupės vadovas arba pavieniai ekspertai valstybės sienos perėjimo punkte pateikia galiojančius asmens tapatybę patvirtinančius kelionės dokumentus, gelbėjimo grupės narių sąrašą, įrangos ir pagalbai skirtų medžiagų sąrašą, tinkamus galiojančius gelbėjimo grupės narių ar pavienių ekspertų sveikatos draudimo dokumentus, pagalbą teikiančiosios Šalies įgaliotos institucijos išduotą dokumentą, patvirtinantį pagalbos teikimo grupės vadovo (ar pavienio eksperto) įgaliojimus, taip pat rašytinį pagalbos prašančiosios Šalies prašymą, o tranzito atveju – trečiosios valstybės rašytinį pagalbos prašymą.

5. Orlaivio pasienio ir muitinės kontrolė vykdoma tarptautiniuose oro uostuose arba kitose iš anksto suderintose orlaivio nusileidimo vietose.

6. Kinologų grupės, esančios pagalbos teikimo grupėse, pagalbos prašančiosios Šalies valstybės sieną kerta ir pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijoje būna pagal karantino taisykles, galiojančias šios valstybės teritorijoje.

7. Pagalbos teikimo grupių nariai ar pavieniai ekspertai, būdami pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijoje, privalo laikytis tos valstybės teritorijoje galiojančių teisės aktų. Šių asmenų darbo santykiams ir su jais susijusiems klausimams reglamentuoti taikomi pagalbą teikiančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojantys teisės aktai.

8. Pagalbos teikimo grupės ar pavieniai ekspertai, jų įranga ir pagalbai skirtos medžiagos vežamos automobilių kelių, geležinkelių, vandens ar oro transportu.

9. Transporto priemonės turi būti apdraustos pagal pagalbą teikiančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus.

10. Šio straipsnio nuostatos taikomos nepažeidžiant Šalių valstybių teritorijoje galiojančių teisės aktų. Taip pat taikomos tranzito per Šalies valstybės teritoriją atveju ir bendriems mokymams, kai vienos Šalies pagalbos teikimo grupės ar pavieniai ekspertai atvyksta į kitos Šalies valstybės teritoriją ir joje būna.

8 straipsnis

Įrangos ir pagalbai skirtų medžiagų, naudojamų pagalbai teikti likviduojant ekstremaliąsias situacijas, įvežimas ir išvežimas

1. Įranga ir pagalbai skirtos medžiagos, įvežamos į pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritoriją ir išvežamos iš pagalbą teikiančiosios Šalies valstybės teritorijos pagalbai teikti likviduojant ekstremaliąsias situacijas, taip pat tranzito ar pratybų atveju, atleidžiamos nuo muitų ir mokesčių kiekvienos iš Šalių valstybės teritorijoje galiojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Įrangos ir pagalbai skirtų medžiagų muitinis įforminimas atliekamas supaprastinta ir pirmumo tvarka, remiantis Šalių įgaliotųjų institucijų išduotais pranešimais, kuriuose nurodoma pagalbos teikimo grupių sudėtis, įvežamos ar išvežamos įrangos ir pagalbai skirtų medžiagų sąrašas.

3. Pagalbos teikimo grupės turi teisę įvežti tik įrangą ir pagalbai skirtas medžiagas.

4. Baigus pagalbos teikimo darbus, įvežta įranga turi būti išvežta iš pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijos.

5. Prireikus suteikti skubią medicinos pagalbą nukentėjusiesiems, į pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritoriją galima įvežti nustatytą kiekį vaistinių preparatų, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų. Vaistiniai preparatai negali būti perduoti pagalbos prašančiajai Šaliai ir turi būti naudojami tik pagalbos teikimo grupių kvalifikuoto medicinos personalo kontroliuojant pagalbos prašančiosios Šalies atstovams. Pagalbos teikimo darbams nepanaudoti vaistiniai preparatai, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų, turi būti išvežti į pagalbą teikiančiosios Šalies valstybės teritoriją.

6. Vaistiniai preparatai, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų, įvežami ir išvežami kiekvienos iš Šalių valstybės teritorijoje galiojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

7. Šio straipsnio nuostatos taip pat taikomos įvežant ir išvežant įrangą, reikalingą bendriems mokymams.

9 straipsnis

Orlaivių naudojimas

1. Pagalbą teikiančiosios Šalies įgaliotoji institucija praneša pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotajai institucijai apie sprendimą pagalbai teikti naudoti orlaivius, nurodydama orlaivių registravimo valstybes, kiekvieno orlaivio įgulos narių ir keleivių skaičių, skrydžio maršrutus (pakilimo ir nusileidimo vietą ir laiką), oro vežėją, skrydžio užsakovą ir krovinio aprašą (išvardijama įranga ir pagalbai skirtos medžiagos).

2. Pagalbos prašančioji Šalis suteikia orlaiviui, kuris veža pagalbos teikimo grupes ar pavienius ekspertus, įrangą bei pagalbai skirtas medžiagas ir kuris kyla iš kitos Šalies valstybės teritorijos, teisę pasinaudoti oro koridoriais pagal tarptautines sutartis ir navigacijos taisykles.

3. Skrydžiai atliekami vadovaujantis Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos nustatytomis taisyklėmis ir kiekvienos iš Šalių valstybės teritorijoje galiojančiais teisės aktais.

10 straipsnis

Tranzitas

1. Kiekviena Šalis, suderinusi su atitinkamomis savo valstybės institucijomis, suteikia kitai Šaliai oro tranzitą, kai ši teikia pagalbą trečiajai valstybei.

2. Pagalbos teikimo grupių ar pavienių ekspertų, įrangos ir pagalbai skirtų medžiagų tranzitui sausumos keliais taikomos šio Susitarimo 7 ir 8 straipsnio nuostatos.

11 straipsnis

Pagalbos teikimo ir priėmimo išlaidos

1. Pagalbą teikiančioji Šalis padengia visas savo išlaidas, susijusias su pagalbos teikimu, ir pagalbos teikimo grupės ar pavienio eksperto, įrangos kelionės į pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritoriją ir grįžimo išlaidas, nebent šalys sutinka pasidalyti

pagalbos teikimo išlaidas pagal dvišalį pagalbos teikimo išlaidų aktą, pasirašytą šalių įgaliotųjų institucijų atstovų.

2. Šio straipsnio 1 punkto nuostatos netaikomos, jeigu jame minėtos pagalbos teikimo išlaidos yra visiškai arba iš dalies padengiamos pagalbos prašančiosios Šalies arba Šalių donorių, tarptautinių organizacijų arba nevyriausybinų organizacijų.

3. Pagalbos teikimo metu pagalbos prašančioji Šalis savo lėšomis suteikia logistinę paramą ir būtinąją medicinos pagalbą pagalbos teikimo grupėms ar pavieniui ekspertui.

4. Pagalbos prašančioji Šalis sumoka ar kompensuoja mokesčius už orlaivio, skirto pagalbai suteikti, tranzitinį skrydį, tūpimą, kilimą ir oro navigacijos paslaugas.

5. Kai orlaivis naudojamas pagalbai teikti, Šalių įgaliotosios institucijos kiekvienu konkrečiu atveju susitaria dėl orlaivio aprūpinimo degalais ir techninės priežiūros išlaidų padengimo.

12 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Viena Šalis atsisako reikalavimų kitai Šaliai atlyginti žalą šiais atvejais:

a) kai žala padaryta pagalbos prašančiosios Šalies valstybės fiziniam ar juridiniam asmeniui, jo turtui arba aplinkai, kai ją padarė pagalbos teikimo grupės narys ar pavienis ekspertas, vykdydamas užduotis, susijusias su šio Susitarimo įgyvendinimu;

b) kai pagalbos teikimo grupės narys ar pavienis ekspertas buvo sužalotas, pakenkta jo sveikatai arba jis žuvo vykdydamas užduotis, susijusias su šio Susitarimo įgyvendinimu.

2. Pagalbos teikimo grupės nario ar pavienio eksperto tyčia padarytą žalą privalo atlyginti pagalbą teikiančioji Šalis.

13 straipsnis

Informacijos naudojimas

Informacija, gauta vykdant šiame Susitarime nurodytą veiklą, išskyrus informaciją, neskleistiną pagal Šalių valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus, yra skelbiama ir

naudojama pagal kiekvienos iš Šalių valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus, jei Šalių įgaliotųjų institucijų atstovai raštu nesusitaria kitaip.

14 straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Ginčus, kylančius tarp Šalių dėl šio Susitarimo aiškinimo ir taikymo, sprendžia Šalių įgaliotosios institucijos derybomis.

2. Ginčai, neišspręsti tokiu būdu, turi būti toliau sprendžiami Šalių konsultacijomis ir derybomis.

15 straipsnis

Santykis su kitomis tarptautinėmis sutartimis

Šio Susitarimo nuostatos nedaro įtakos Šalių teisėms ir įsipareigojimams pagal kitus tarptautinius susitarimus, kurių dalyvės yra Šalys ar jų valstybės.

16 straipsnis

Susitarimo pakeitimai ir papildymai

Šis Susitarimas bendru Šalių sutarimu gali būti keičiamas ir papildomas. Pakeitimai įforminami atskirais protokolais, kurie yra neatskiriama šio Susitarimo dalis ir įsigalioja šio Susitarimo 17 straipsnio 1 punkte nustatyta tvarka.

17 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Šis Susitarimas įsigalioja nuo tos dienos, kai diplomatiniais kanalais gaunamas paskutinis rašytinis pranešimas apie tai, kad Šalys atliko valstybių vidaus procedūras, reikalingas jam įsigalioti.

2. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikui. Kiekviena iš Šalių gali raštu nutraukti šio Susitarimo galiojimą. Šis Susitarimas netenka galios praėjus 6 mėnesiams nuo tos dienos, kai viena Šalis gauna rašytinį kitos Šalies pranešimą apie ketinimą nutraukti jo galiojimą.

3. Šio Susitarimo galiojimo nutraukimas neturi įtakos pagal jį pradėti, bet nebaigti veikai iki šio Susitarimo galiojimo nutraukimo, jei Šalys nesusitaria kitaip.

PASIRAŠYTA 2016 m. liepos 28 d. Kišiniove dviem egzemplioriais lietuvių, rumunų ir anglų kalbomis. Visi tekstai turi vienodą teisinę galią. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, vadovaujamas tekstą anglų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Moldovos Respublikos
Vyriausybės vardu